

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Έτος Δ' - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005 - Άριθ. Φύλλου 41

Έκει έφθάσαμε;

ΖΗΤΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΑΜΟ!

Στὸ μικρὸ περιοδικὸ μας ἀσχοληθήκαμε ἐδῶ καὶ πολλοὺς μῆνες μὲ τὸ μέγιστο θέμα τοῦ γάμου καὶ προσπαθήσαμε νὰ ἀναδείξουμε μέσα ἀπὸ τὰ κείμενά μας τὴν ἀπόλυτη ἀξία πού ἔχει ἡ μοναδική καὶ ἀποκλειστική, σχέση δύο ἑτεροφύλων ἀνθρώπων, ὅταν αὐτὴ καλλιεργηθῇ μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, γιὰτὶ μόνο μὲσω αὐτῆς τῆς σχέσεως πραγματοποιεῖται ὁ σκοπὸς τοῦ ἐγγάμου ἀνθρώπου, δηλαδὴ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν προσωπικότητά του καὶ νὰ νοιώσῃ, πραγματικά καὶ ὄχι μόνο συναισθηματικά, ριζωμένος στὸν Θεό.

Μὲ πολλή χαρά καὶ συγκίνηση διαπιστώνουμε κάθε μέρα καὶ περισσότερο ὅτι τὰ κείμενά μας αὐτὰ βρίσκουν ἀπήχηση στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων, πού ἀναζητοῦν τὴν

ἀληθινὴ σχέση, καὶ δὲν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι πού μᾶς διαβεβαίωσαν ὅτι ἀποφάσισαν νὰ ἀναβαπτίσουν τὸν γάμο τους στὶς ὁδηγίες τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰτὶ συμερίζονται ἀνεπιφύλακτα αὐτὸ πού γράφαμε, ὅτι δηλαδὴ ὁ γάμος εἶναι «*ἡ πῶ σπουδαία ὑπόθεση τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Τοῦ ἀνθρώπου, βεβαίως, πού ἔχει σὰν κλίση καὶ ἐπιλογή του τὴν ἑγγαμὴ ζωή*».

Δυστυχῶς, τὴν χαρά μας αὐτὴ δηλητηριάζει ἡ θλίψη -γιατὶ ὄχι καὶ ἡ ἀγανάκτηση- γιὰ τὴ στάση μερικῶν κληρικῶν, πού ἔφθασαν σὲ τέτοιο σημεῖο ἀναισχυντίας ὥστε ἀνερυθρίαστα νὰ ζητοῦν δεῦτερο γάμο λόγω διαζυγίου ἢ χηρείας τους!

Τὸ θέμα αὐτὸ θὰ ἦταν ἀνάξιο συζητήσεως ἂν περιοριζόταν σὲ μιὰ μικρὴ ὀμάδα κληρικῶν, ὅπως

ἦταν στὸ παρελθόν, γιατί εἶναι τόσο ἐξώφθαλμα ἀντιχριστιανικό τὸ αἴτημά τους, ὥστε δὲν χρειάζεται νὰ ἐπιχειρηματολογήσει κανεὶς γιὰ νὰ ἀποδείξει τὴν ἀντιχριστιανικότητά του!

Ὅμως, οἱ πιέσεις, πού, ὅλο καὶ περισσότερο, ἀσκοῦν ἀκαλλιέργητοι πνευματικά κληρικοί πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν ἀνάγκασαν μὲ πρόσφατη Συνοδική ἀπόφαση νὰ συστήσει Ἐπιτροπή(!) γιὰ τὴ μελέτη τοῦ θέματος καὶ γι' αὐτὸ θεωροῦμε ὅτι ἐξαντλήθηκαν πλέον τὰ περιθώρια γιὰ παράταση τῆς σιωπῆς μας, διότι ἄλλως «οἱ λίθοι κεκράζονται»!

Πρέπει νὰ ξεκαθαρίσουμε εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι τὸ θέμα δευτέρου γάμου τῶν κληρικῶν εἶναι λελυμένο γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας καὶ δὲν συζητεῖται. Εἶναι ἱεροσυλία καὶ μόνη ἢ ἀπόπειρα συζητήσεως, ὅταν αὐτὴ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐξεύρεση μιᾶς νέας λύσεως. Ὡς μόνη δικαιολογία συζητήσεώς του μπορούμε νὰ ἐπικαλεσθοῦμε τὴν ἀνάγκη **νὰ διατρανωθῆ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά**, ἡχηρά καὶ ἐπίσημα, ὅτι ἀπαγορεύεται ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὁ δεύτερος γάμος τῶν κληρικῶν ὡς ἀντιχριστιανική καὶ βέβηλη πράξη, ὡς αἰτία βαρυτάτου σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν, ὡς «ἔργω» διαφθορά τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν καὶ χειραγωγιστὴ τους πρὸς ἀθέτηση τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, δεδομένου ὅτι στὸ προκείμενο θέμα δὲν ἔχουμε μόνο τὴ δέσμευση τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀλλὰ καὶ τὴν κατηγορηματικὴ δέσμευση τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅλοι πὼς ὑπάρχουν ὅρια αἰώνια, τὰ ὁποῖα, ἂν τὰ ξεπεράσουμε, βρισκόμαστε «ἔξω τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ». Καὶ κάτι ἀκόμη πολὺ σημαντικό: Ὅσοι ξεπέρασαν ἢ ἐπιθυμοῦν διακαῶς νὰ ξεπεράσουν τὰ αἰώνια καὶ ἀπαρασάλευτα ὅρια, πού ἔθεσε ὁ Θεός, καὶ δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν ἱερωσύνη ἀλλὰ θέλουν νὰ μένουν γαντζωμένοι σ' αὐτὴν καὶ νὰ τὴν συρρικνώνουν στὰ ὅριά τους, αὐτοὶ ἔχουν χάσει πρὶν ἀπὸ ὀτιδήποτε ἄλλο τὴ λογικὴ καὶ τὴν αἰδῶ τους.

Ὁ μονάδικος γάμος εἶναι ἐπιταγὴ τῆς Ἁγ. Γραφῆς

Ὁ ἕνας καὶ μοναδικὸς γάμος τῶν κληρικῶν εἶναι ἐπιταγὴ τῆς Ἁγίας Γραφῆς: «Μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ» πρέπει νὰ εἶναι ὁ κληρικός -γράφει ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου- καὶ μάλιστα ὁ κληρικός καὶ τῶν τριῶν βαθμῶν τῆς Ἱερωσύνης, ἐφ' ὅσον προτρέπονται καὶ οἱ Διάκονοι νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν ἐπιταγὴ αὐτή: «Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων» (1 Τιμ., 3, 2-12).

Αὐτὴ ἡ ἐπιταγὴ, λοιπόν, δὲν εἶναι διαπραγματεύσιμη. Δὲν συζητεῖται. Ὅποιος μπορεῖ, τὴν ἀντέχει, ἢ μᾶλλον ὄχι μόνο τὴν ἀντέχει ἀλλὰ ὁ τίμιος καὶ ἀληθινὸς ἄνθρωπος καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ἐπιταγὴ θὰ τὴν ἐθέσπιζε, θὰ τὴν ὄριζε στὸν ἑαυτό του, γιατί ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μονοθέσια, ζητάει τὴν ἀποκλειστικότητα καὶ τὴ μοναδικότητα στὴ σχέση τοῦ γάμου, γιατί μέσα ἀπ' αὐτὴ τὴν μοναδικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ σχέση θὰ ἀσκήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ἐρωτικὸ στοιχεῖο τῆς ψυχῆς του ὥστε αὐτὸ νὰ μπορέσῃ νὰ στραφῇ σωστὰ καὶ ὀλοκληρωτικὰ στὸν Θεό.

Ὁ ἕνας καὶ μοναδικὸς γάμος τῶν κληρικῶν εἶναι μονόδρομος, γιατί μόνο ὁ πρῶτος γάμος εἶναι μυστήριον. Μόνο ὁ πρῶτος γάμος τελεῖται μέσα στὴ Θεία Λειτουργία καὶ μόνο μὲ τὸν πρῶτο γάμο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ Μεταλαμβάνῃ ἀνεμπόδιστα.

Ὁ δεύτερος γάμος ἀνήκει στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, εἶναι ἔκπτωση, εἶναι παραχώρηση τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ βρίσκονται στὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐξ ἄλλου, γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, λόγω τῆς ἀνωριμότητος ποὺ δείχνουν, τελοῦντες δεύτερο γάμο, σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱ. Κανόνες, ἔχουν ἐπιτίμιο.

Ἄν, λοιπόν, ἰσχύσῃ ἡ παραχώρηση τοῦ δευτέρου γάμου ὄχι μόνο γιὰ τοὺς λαϊκοὺς, ποὺ δὲν ἔχουν πνευματικὴ ὀριμότητα, ἀλλὰ ἰσχύσῃ καὶ γιὰ τοὺς κληρικούς, τότε ποῦ καὶ πότε θὰ ἰσχύσῃ ἡ “ἀκρίβεια” τῆς Ἐκκλησίας μας; «Ἐὰν τὸ φῶς τὸ ἐν ἡμῖν (δηλαδὴ ἡ ἱερωσύνη) σκότος ἐστὶ (δηλαδὴ κατάπτωση) τὸ σκότος πόσον»; Θὰ πρέπει, τελικὰ, νὰ ἀναζητήσουμε τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν “ἀκρίβεια”; Καὶ ὕστερα, μὲ «τὶ μούτρα» θὰ διδάσκουμε τοὺς ἄνθρωπους νὰ μένουν πιστοὶ στὸν πρῶτο γάμο τους, ὅταν οἱ ἴδιοι οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας δὲν τὸν σέβονται;

Ἐκκλησιαστικὴ “οἰκονομία” ἀλλὰ ὄχι... παραοικονομία!

Μὲ βαρεῖα καρδιά ἀναφέρομαι στοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ ὑπὸ συζήτηση θέμα καὶ αὐτὸ γιατί, ὅπως προείπαμε, ἡ συζήτηση εἶναι τόσο ἐξωφρενικὴ, τόσο ἐξώφθαλμα ἀντιχριστιανικὴ, ποὺ μοιάζει μὲ ἱεροσυλία ὁποιαδήποτε ἀπόπειρα προσκομίσεως θεολογικῶν καὶ πνευματικῶν ἐπιχειρημάτων γιὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὅμως, τολμῶ νὰ ἀναφερθῶ στὴν ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο καὶ ἰδιαίτερώς στὰ διακηρυχθέντα στὸν Γ' Ἱερὸ Κανόνα τῆς, γιατί ἀποδίδουν συνοπτικὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, θέτουν τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας καὶ φράσσουν κάθε ἀνόητο

καὶ βέβηλο στόμα.

Καταθέτω τὴν ἔρμηνεία τοῦ Γ' Κανόνος στὴν ἀπλούστερη γλῶσσα, ὅπως τὴν συνέταξε ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης:

«Οἱ Πατέρες τῆς παρούσης Συνόδου καὶ τὸ γινόμενον τότε κακὸν διορθούμενοι καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀσφαλίζόμενοι, τὸν παρόντα οἰκονομικὸν Κανόναν ἐξέδωσαν, ἐπειδὴ γὰρ ὁ Βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ καθαρίσουν τοὺς τότε ἱερωμένους ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ἀθέσμων γάμων καὶ παρανόμων, εἰς τοὺς ὁποίους περιέπεσαν. Καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος οἱ τοῦ Ρώμης τοποτηρηταὶ ἐπρότειναν νὰ φυλαχθῇ ἡ ἀκρίβεια τῶν Κανόνων εἰς αὐτούς, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο, οἱ ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοποι ἔλεγον νὰ γένη συγκατάβασις καὶ φιλανθρωπία εἰς αὐτούς, αὐτοὶ συγκεράσαντες ὁμοῦ καὶ τὰ δύο, τὴν ἀκρίβειαν, λέγω, μὲ τὴν συγκατάβασιν (καὶ μάλιστα διατὶ πολὺ πλῆθος τῶν τότε ἱερωμένων εἰς τοιοῦτους περιέπεσαν γάμους ἐξ ἀγνοίας), διὰ τὴν παρακάλεσιν τοῦ βασιλέως, ὥρισαν, ὅτι, ὅσοι μὲν ἱερωμένοι δευτεροῦπανδρευθέντες, ἔμειναν ἀμετανόητοι ἕως τοῦ καιροῦ τῆς Συνόδου ταύτης, καὶ δὲν ἐχώρισθησαν ἀπὸ τοὺς παρανόμους γάμους, οὗτοι νὰ καθαιροῦνται παντελῶς, καὶ λαϊκοὶ νὰ γίνονται. Ὅσοι δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου δίγαμοι ἱερωμένοι, Πρεσβύτεροι δηλαδὴ, ἢ Διάκονοι, πρὸ τοῦ νὰ γένη ἡ Σύνοδος μετενόησαν καὶ ἐχώρισαν ἀπὸ λόγου τῶν τὸν παράνομον γάμον αὐτόν, ἢ καὶ μὲ τὸ νὰ ἀπέθαναν αἱ δεύτεραι γυναῖκες τῶν, ἐπεστράφησαν εἰς σωφροσύνην καὶ μετάνοιαν, οὗτοι, λέγω, ἐκρίθη εὐλόγον νὰ παύουσι μὲν ἀπὸ τοῦ νὰ ἱεουργῶσι τὰ τῆς ἱερωσύνης ἕως εἰς ἓνα διωρισμένον καιροῦ διάστημα, νὰ μετέχουσι δὲ τὴν ἔξω τοῦ βήματος τιμὴν τῆς μετὰ τῶν ἱερωμένων καθέδρας καὶ στάσεως, προσκλαίοντες εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ συγχωρηθῇ τὸ ἐξ ἀγνοίας αὐτῶν ἀνόμημα, καὶ μηδένα εὐλογοῦντες. Διότι δὲν εἶναι πρέπον νὰ δίδη εὐλογίαν εἰς ἄλλους ἐκεῖνος ποὺ χρεωστεῖ νὰ ἰατρεύῃ διὰ μετανοίας τὰς πληγὰς τῆς ψυχῆς του... Πλὴν τοῦτο νὰ γένη **ἀφ' οὗ χωρίσουν τὰ παράνομα συνοικέσια**». (Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1970, σελ. 222)

Τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι σαφές: Οἰκονομεῖ τοὺς κληρικούς οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀγνοία προχώρησαν σὲ δεύτερο γάμο, νὰ διατηρήσουν τὴν ἱερωσύνη τους μετὰ ἀπὸ ἐπιτίμιο καὶ μετάνοια, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητη, ὅμως, προϋπόθεση νὰ χωρίσουν ἀπὸ τὸν ἄθεσμο δεύτερο γάμο τους. Καὶ αὐτά, βεβαίως, ἴσχυσαν κατὰ τὸ παρελθόν, γιὰ νὰ οἰκονομήσουν τοὺς πρὸ τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐξ ἀγνοίας παρεκτραπέντας κληρικούς. Σὲ καμμιά περίπτωση δὲν ἰσχύουν σήμερα καὶ μάλιστα σὲ κληρικούς, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνο ἀγνοία τοῦ πράγματος δὲν ἔχουν, ἀλλὰ ἀνερευθρίαστα, χωρὶς τσίπα καὶ στοιχειώδη

φιλοτιμία για τὸν σκανδαλισμὸ πού προκαλοῦν στοὺς πιστοὺς, διεκδικοῦν σὰν ἀναφαίρετο καὶ ἀπόλυτα δίκαιο αἴτημά τους τὸν ἄθεσμο δεύτερο γάμο!

Οἱ κληρικοὶ αὐτοὶ ἔχουν τὸ... κουράγιο(!) νὰ ὑψώνουν σὰν σημαία ἓνα ἐπιχείρημα-κουρέλι: «Ἐμεῖς δὲν ἐπιλέξαμε νὰ γίνουμε ἄγαμοι κληρικοί. Βρεθήκαμε στὴ θέση τοῦ ἀγάμου εἴτε λόγῳ χηρείας, εἴτε γιατί μᾶς ἐγκατέλειψε ἡ γυναῖκα μας». Καί, λοιπόν; Τί πρέπει νὰ γίνη; Νὰ συρρικνωθῆ ἡ Ἱερωσύνη στὰ μέτρα ἑνὸς ἀνθρώπου πού δὲν ἔχει τὴν πνευματικὴ λεβεντιὰ οὔτε ἑνὸς ἀπλοῦ εὐσεβοῦς λαϊκοῦ γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ στὸν ἑαυτό του –προτοῦ ἀκόμη γίνη κληρικός– ὅτι γι' αὐτὸν ὁ γάμος θὰ κλείσῃ ὀριστικά καὶ ἀμετάκλητα μὲ τὴν πρώτη του γυναῖκα;

Τί εἶδους ἀγάπη εἶναι αὐτὴ πού εἶχε στὴν πρώτη του γυναῖκα ὥστε μὲ τὸ θάνατό της νομίζει ὅτι ὅλα τέλειωσαν μεταξύ τους; Ἰσχύει τελικά καὶ ἐδῶ τὸ «ὁ γαῖδαρος ἐφόφησε τέρμα ἢ κολουγιά μας»; Ὁ γάμος δὲν εἶναι Μυστήριο; Τὸ Μυστήριο τελειώνει μὲ τὸ θάνατο; Αὐτὰ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας ἢ ἐμεῖς καταντήσαμε τὴν Ἐκκλησία μας συντεχνία τοῦ χειρίστου εἶδους μὲ κανόνες καὶ ρυθμίσεις ἀνθρώπων πολὺ χαμηλῆς πνευματικῆς ὑποστάθμης;

Ὅσο γιὰ κείνους πού χώρισαν τί νὰ εἰποῦμε; Ζητοῦν καὶ τὰ ρέ-στα ἄνθρωποι πού προχώρησαν στὸ γάμο τους χωρὶς νὰ ἐξετάσουν ποιὸν ἄνθρωπο νυμφεύονται ἢ χωρὶς διάθεση ἐκ μέρους τους νὰ προσεγγίσουν ψυχικά τὴν γυναῖκα μὲ τὴν ὁποία συνέδεσαν τὴν ζωὴ τους ἢ χωρὶς διάθεση ἐκ μέρους τους νὰ ἀλλάξουν κάτι ἀπὸ τὸν κακὸ ἑαυτό τους. Ζητοῦν τὰ ρέστα (δηλαδή δεῦτερο γάμο) ἄνθρωποι πού δὲν διάβασαν ποτὲ ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ βασικά κριτήρια γιὰ νὰ ἐπιλεγῆ κά-ποιος ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ νὰ **«προΐσταται καλῶς τοῦ ἰδίου οἴκου»!**

Ἡ λύση ὑπάρχει. Ὅποιος ἀπὸ μᾶς –δὲν ἐξαιρῶ τὸν ἑαυτό μου γιατί καὶ ἐγὼ αὔριο μπορεῖ νὰ παραφρονήσω– δὲν ἔχει τὰ κότσια νὰ ἀνταποκριθῆ στοιχειωδῶς στὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ἱερωσύνης (γιατί τὸ θέμα πού συζητοῦμε ὑπάγεται στὰ στοιχειώδη), τότε πρέπει νὰ ξέρη ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ποίμνιο δὲν τὸν χρειάζονται.

Ὁ κόσμος δὲν χρειάζεται ρασοφοροῦντες ἀνθρώπους ἀλλὰ ποιμένες, διδασκάλους, παραδείγματα. Ἄν δὲν μπορούμε, ἄς ἀφήσουμε τὴν Ἱερωσύνη, γιατί ὁ ἓνας καὶ μοναδικὸς γάμος καὶ τὸν ἄν μπορούμε νὰ τὸν βαστάσουμε σωστὰ εἶναι πολὺ μικρὸ κριτήριο γιὰ τὸ ἄν θὰ ἔπρεπε νὰ χειροτονηθοῦμε Ἱερεῖς. (Συνέχεια στὴν ἐπόμενη σελίδα)

Οἱ προφηταὶ ὡς ἐδίδαξαν καὶ ἡμεῖς ὡς... διαστρεβλώνουμε

Η ΕΝ ΧΡΟΝΩ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η ἐνσάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἄλλαξε τὸν κόσμον, ἄλλαξε ἀκόμα καὶ τὴν μέτρηση τοῦ χρόνου σὲ σχεδὸν παγκόσμια κλίμακα. Ἐπαψαν οἱ γνωστὲς καὶ διαδοσθεῖσες χρονομετρήσεις. Τὰ χρόνια δὲν μετροῦνται πλέον σὲ Ὀλυμπιάδες ἢ ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς Ρώμης (ab urbe condita) ἢ ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε ἄρχοντα. Μὲ τὴν γέννησι τοῦ Χριστοῦ ἀρχίζει ἡ καινὴ κίσις, πλέον ὑπάρχουν τὰ χρόνια πρὸ Χριστοῦ καὶ τὰ χρόνια μετὰ Χριστὸν. Μιὰ λίγη τολμηρὴ κατανομὴ τοῦ χρόνου θὰ μπορούσε νὰ διακρίνη τρεῖς μεγάλες ἐποχὲς: τὴν προχριστιανικὴν, τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν μεταχριστιανικὴν, τοὺς ἐσχάτους χρόνους, ἢ μὲ ἄλλα λόγια τὴ δική μας ἐποχὴ.

Αὐτὴ τὴ διαπίστωση μᾶς ἐπιβεβαιώνει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης στὰ προλεγόμενα στὴν ἐρμηνεία τοῦ πεζοῦ κανόνος τῶν Χριστουγέννων: «Καθὼς γὰρ οἱ Ἄγγελοι πρότερον κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἐξήγησαν εἰς τοὺς ποιμένας καὶ ἀγροίκους ἀνθρώπους τὸ παράδοξον τοῦτο Μυστήριον· οὕτω καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀγροικότεροι εἰς τὴν κατανόησιν τῶν γλαφυρωτέρων ρημάτων καὶ νοημάτων».

Αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου μὲ προβληματίζουν. Γιατὶ ἄραγε συμβαίνει αὐτὸ καὶ δὲν καταλαβαίνουμε τὰ νοήματα καὶ εἴμαστε ἀγροικότεροι τῶν ποιμένων καὶ ἀγροίκων ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, στὴν ὁποία ἡ γραμματικὴ μὀρφωση ἦταν προνόμιον ἐλαχίστων. Παρ' ὅτι καὶ ἡ γλωσσικὴ κατανόηση μᾶς δυσκολεύει, δὲν μπορεῖ νὰ περιορισθῇ ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος ἐκεῖ. Καλούμεθα νὰ ἀλλάξουμε νοοτροπία γιὰ νὰ ἐξοικιωθοῦμε μὲ τὰ θεῖα νοήματα.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν προηγούμενη σελίδα)

Ὡς πρὸς τὸ βιοποριστικὸ πρόβλημα τῶν ἀνθρώπων ποὺ συζητοῦμε, ἐφ' ὅσον προτιμήσουν νὰ ἀφήσουν τὴν Ἱερωσύνη ἀντὶ τὸν δεύτερο γάμο, αὐτὸ καὶ μόνον αὐτὸ ἄς γίνῃ ἀντικείμενον μελέτης τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ πιστεύουμε πὼς ἔχει τὸν τρόπο ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα γιὰ νὰ τὸ λύσῃ.

π. Β. Ε. Β.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία γνωρίζει αὐτὸ τὸ πρόβλημά μας καὶ γι' αὐτὸ μᾶς ἀρχίζει τὰ μαθήματα ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου βρέθηκαν οἱ ποιμένες καὶ ἀγροῖκοι, ὅταν ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς, ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Νόμου, προτοῦ προχωρήσουμε στὴν Καινὴ Διαθήκη, στὴν ἐποχὴ τῆς Χάριτος. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λέγει στὴν πασίγνωστη παραβολὴ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου: «Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν... Εἰ Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἂν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθήσονται». Καὶ ὁ Ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐξηγεῖ ὅτι «ὁ Νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο».

Ἄρα πρέπει κι' ἐμεῖς νὰ ἀκούσουμε πρῶτα τὸν Μωϋσῆ καὶ τοὺς προφήτες: Ἡ Ἐκκλησία ξεκινάει τὰ ἀναγνώσματα στὸν Ἑσπερινὸ τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀπὸ τὸν πρῶτο στίχο τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, γιὰ νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὶς βασικὲς ἔννοιες, ὅπως τῆς Γῆς, τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ Φωτός, καὶ κυρίως τὸν Θεὸν Λόγον: «καὶ εἶπεν ὁ Θεός... καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός». Αὕτη εἶναι ἡ ἀφετηρία τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅπου ὁ Εὐαγγελιστὴς χρησιμοποιεῖ τὴν ἴδια ὁρολογία γιὰ νὰ περιγράψῃ τὸ Μυστήριον τῆς Ζωῆς: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων». (Ἰωαν.1,1-4)

Ἐχοντας κατὰ τὸ δυνατὸ γνώση τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ, εἴμαστε κατὰ κάποιον τρόπο προετοιμασμένοι νὰ δεχθῶμε τὸ ἐπόμενο μάθημα, τὸ Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου: «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». (Ἰωαν.1,14)

Μὲ τὶς ἐπόμενες προφητεῖες ποὺ ἀναγινώσκονται στὸν Ἑσπερινὸ τῶν Χριστουγέννων μᾶς δείχνει ἡ Ἐκκλησία τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπο τῆς ἐνσάρκωσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου: «Καὶ σύ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθα, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα, ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ (Μιχ. 5,2). Ὁ προφήτης Ἡσαΐας μᾶς πληροφορεῖ στὴ συνέχεια «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν» (9,6) καὶ «Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ». (7,14)

Ὅσα πληροφορηθήκαμε στὶς Μεγάλες ὥρες καὶ στὸν Ἑσπερινὸ τῶν Χριστουγέννων στὶς προφητεῖες ὡς μέλλοντα, συναντοῦμε στὸν Ὅρθρον σὲ χρόνο παρελθοντικὸ καὶ σὲ ἐνεστώτα, ποὺ δηλώνει, ὅτι τὰ γεγονότα ἔλαβαν πλέον χωρὸν καὶ ἔχουν ἄμεση σημασία γιὰ τὴ ζωὴ καὶ σωτηρίαν μας.

(Συνέχεια στὴν σελίδα 154)

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Στις **6 Δεκεμβρίου** θα εορτάσουμε τὸν ἅγιο τῆς Ἐνορίας μας, τὸν Ἅγιο Νικόλαο τὸν Θαυματουργό, Ἐπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας.

Ὁ Ἱ. Ναός μας ἔχει ὡς ἀνεκτίμητο θησαυρὸ ἓνα τεμάχιο τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου, δωρηθὲν ἀπὸ τὸ Μιλᾶνο τῆς Ἰταλίας.

Τὰ περὶ τῆς προλεύσεως καὶ τῆς ἐλεύσεως στοῦ Ναοῦ μας τοῦ ἱεροῦ λειψάνου περιγράφονται λεπτομερῶς στοῦ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἦδη ἡ ἱερὰ λειψανοθήκη τοῦ ἁγίου Νικολάου ἡ ὁποία ἔχει ἐναποτεθεῖ σὲ περίτεχνη ἱερὰ προσθήκη, πλησίον τοῦ τέμπλου καὶ δεξιὰ τῆς Εἰκόνας τοῦ ἁγίου μας, ἔγινε πόλος ἔλξεως τῶν ἐνοριτῶν μας ἀλλὰ καὶ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἄλλων περιοχῶν.

Ἡ συνεχῆς παρουσία τοῦ ἁγίου Νικολάου στοῦ Ναοῦ μας διὰ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Λειψάνου εἶναι ἀδιάκοπη πηγὴ εὐλογίας καὶ ἐνισχύσεως γιὰ ὅλους ἐμᾶς ποὺ ὑπηρετοῦμε τὸν ἅγιο Οἶκο του ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς μετ' εὐλαβείας προσερχομένους. Τὸ ἱερὸ λείψανο τοῦ ἁγίου μας δίδει καὶ τὴν ἐξήγηση γιὰ τὸ πῶς σὲ τόσο λίγο χρονικὸ διάστημα ἔγιναν τόσα ἔργα ὑποδομῆς, ἀνακαινίσεως ἀλλὰ καὶ καλλωπισμοῦ τοῦ ἱστορικοῦ Ναοῦ Του.

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἑορτῆς

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, **5ης Δεκεμβρίου**, στίς **6³⁰** μ.μ. θὰ ἀρχίσῃ ὁ εορτασμὸς μὲ Πανηγυρικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ καὶ Ἀρτοκλασία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ. Συμεών.

Τὸ ἴδιο βράδυ, **9⁰⁰** μ.μ. ἕως **1¹⁵** τὸ πρωῖ, θὰ τελεσθῇ στοῦ παρεκκλήσιό μας Ἀγρυπνία, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνῃ Ἑσπερινὸ, Ὅρθρο καὶ Θ. Λειτουργία.

Τὸ πρωῖ τῆς Τρίτης, **6ης Δεκεμβρίου**, ὥρα **7⁰⁰**, θὰ ἀρχίσῃ ὁ Ὅρθρος καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ γίνῃ Ἀρτοκλασία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος καὶ πάλι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης.

Τὸ ἀπόγευμα στὶς **5** μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ Λιτάνευση τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας μὲ τὴ συνοδεία τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ τελεσθῇ ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 7ης τοῦ μηνός, συμπαλλομένων καὶ τῶν ὕμνων τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τέλος θὰ τελεσθῇ ἡ Παράκλησις τοῦ Ἁγίου.

Πιστεύουμε ὅτι ὁ ἑορτασμός θὰ εἶναι πάνδημος, διότι θὰ προεξάρχη τῆς πανηγύρεως ὁ Ἅγιος Νικόλαος διὰ τῶν Ἱερῶν του Λειψάνων καὶ γι' αὐτὸ περιμένουμε μὲ χαρὰ καὶ τοὺς παλαιούς μας ἐνοριῖτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μετοικήσει τὰ τελευταῖα χρόνια στὰ Προάστια τῶν Ἀθηνῶν.

ΘΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ἀπὸ 11 ἕως 17 Βεκεμβρίου 2005

Nαί, ἀγάπης ἔρανος καὶ ἀνθρωπιᾶς θὰ γίνῃ ἀπὸ **11** ἕως **17** Δεκεμβρίου 2005. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τόσο ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωσε τὸν Υἱὸν Του τὸν Μονογενῆ, γιὰ νὰ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ζωὴ αἰώνιον.

Ὁ Χριστὸς μας διήλθε εὐεργετῶν πάντας, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε σ' αὐτὸ τὸ ἔργο, δηλαδὴ στὴν Ἀγάπη: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἐγὼ σᾶς ἀγάπησα». Εἶναι δική Του ἐντολὴ καὶ αὐτὴ τὴν ἐντολή Του, ἡ Ἐκκλησία Του τὴν ἔκανε πράξη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς Της, μὲ **τὰ κοινὰ τραπέζια** καὶ **τὴ Λογία**, πὺν ἐφάρμοσαν οἱ Ἀπόστολοι, οἱ ἑπτὰ Διάκονοι καὶ ὅλοι οἱ χριστιανοί, προσφέροντες στὰ χέρια τῶν Ἀποστόλων χρήματα καὶ ἄλλα ὑλικά ἀγαθά, γιὰ νὰ καλύψουν τὶς ἀνάγκες τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν.

Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο χτυπᾷ ἡ Ἐκκλησία τὴν πόρτα τῆς καρδιάς μας γιὰ νὰ δώσουμε βοήθεια καὶ νὰ εἰσπράξουμε χαρὰ καὶ εὐλογία. Ἄς ἀνοίξουμε λοιπὸν τὶς πόρτες μας καὶ τὴν καρδιά μας καὶ ἄς δώσουμε καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας ἀκόμη, γιὰ νὰ ἀπαλύνουμε τὸν πόνο καὶ τὴν ἀνέχεια:

- α. τοῦ πτωχοῦ τῆς γειτονιάς μας, πὺν πεινάει γι' αὐτὰ πὺν ἐμεῖς πετᾶμε,
- β. τοῦ ὀρφανοῦ καὶ ἐμπερίστατου,
- γ. τοῦ ἄρρωστου γέροντα καὶ τῆς γερόντισσας τὸ φάρμακο,
- δ. τοῦ γυμνοῦ τὴν ἐνδυση, τοῦ πάσχοντα ἀνθρώπου τῆς ἐνορίας μας.

Ἄς συναγωνιστοῦμε, λοιπὸν, στὴν ἀγάπη καὶ στὴν ἀνθρωπιὰ καὶ ὁ Χριστὸς μας θὰ ἀνταποδώσει ἑκατονταπλασίονα.

Καλὰ καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα!

π. Φίλιππος Μίαρης

(Συνέχεια από την σελίδα 151)

Υποτίθεται ότι τώρα είμαστε έτοιμοι να συμμετέχουμε στα σωτηριώδη γεγονότα, να είσχωρήσουμε σε δογματικές λεπτομέρειες και να δοξάσουμε όρθως τον Θεόν, ψάλλοντας τις γνωστές καταβασίες των Χριστουγέννων: «Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται».

Ὁ ἱερὸς ποιητής, ὁ Ἅγ. Κοσμάς ὁ Μελωδὸς μελοποιεῖ ἐδῶ τὰ λόγια τοῦ Ἅγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐπειδὴ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ καινοτομήσῃ, ἀλλὰ νὰ συνοψίσῃ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὴν κἀνῃ εὐχάριστη καὶ προσιτὴ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ μουσικοῦ μέλους.

Ὁ μελωδὸς ἀντλεῖ ἀπὸ πολλὰ σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τόσο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὅσο καὶ τῆς Καινῆς. Δὲν εἶναι σκοπὸς μας οὔτε ἐπιτρέπει ὁ χῶρος νὰ ἀναλύσουμε τὶς καταβασίες στὸ σύνολό τους. Ἐξ ἄλλου θὰ ἀναγνωρίζῃ ὁ κάθε πιστὸς παρακολουθώντας τὸν Ὅρθρο τῶν Χριστουγέννων τὰ χωρία τὰ βγαλμένα ἀπὸ τὶς προφητεῖες καὶ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα.

Μιὰ ἰδιαίτερος ὠραία εἰκόνα γιὰ τὴν σύλληψιν καὶ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀειπαρθενίαν τῆς Θεοτόκου μᾶς δίνει ὁ ποιητὴς βασιζόμενος στὴν ἕκτη βιβλικὴ ὠδή: «Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάζας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον». Οἶον ἐδέξατο, δηλ. ὅπως τὸν δέχθηκε τὸν Ἰωνᾶ στὴν κοιλιά του τὸ κῆτος, ἔτσι τὸν ἐξέβαλε τοῦ στόματος, ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς Λόγος ποὺ ἔλαβε σάρκα στὴν κοιλιά τῆς Θεοτόκου, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσηλθε ἀρρευσίως, ἐξέρχεται τῆς κοιλίας τῆς Θεοτόκου χωρὶς νὰ παραβιάσῃ τὰ κλειθρα τῆς παρθενίας: «Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται· οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη». (Ἰεζ. 44,2). Ἔτσι ὁ ὄρος «ἀρρευσίως» ἀποκτᾷ διπλὴ σημασία, δηλώνει τὴν ἄσπορον σύλληψιν, τὴν σύλληψιν ἄνευ σπέρματος ἀνδρός, καὶ τὴν ἀλόχευτον γέννησιν, τὴν γέννησιν ἄνευ πόνων καὶ αἵματος.

Ἄγροικοτέρους μᾶς ὀνομάζει ὁ Ἅγ. Νικόδημος, ἐπειδὴ μᾶς λείπει ἡ ἀπλότητα τῶν ποιμένων. Προσπαθοῦμε τὸ «παράδοξον Μυστήριον», μπροστὰ στὸ ὁποῖο καὶ οἱ Ἄγγελοι ἔμειναν ἐκθαμβοί, νὰ τὸ ἐξηγήσουμε ἐπιστημονικά. Ψάχνουμε δηθὲν ἐπιστημονικὲς ἐξηγήσεις γιὰ τὸν ἀστέρα, γιὰ τὴν πραγματικὴ ἡμερομηνία καὶ χρονολογία τοῦ γεγονότος. Προσπαθοῦμε ἀκόμα καὶ νὰ μιμηθοῦμε τὴν ἀπάτορα σύλληψιν μέσῳ τῆς ἐξωσωματικῆς γονιμοποίησης, γιὰτι θεωροῦμε σπουδαία τὴν μητρότητα, ὄχι ὅμως τὸν γάμο!

Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς τρέλας εἶναι, ὅτι αὐτὰ τὰ παράλογα τὰ ἐπενδύουμε καὶ θεολογικὰ καὶ βρίσκουμε καὶ ὑποστήριξη ἀπὸ μερικοὺς “καμμένους” θεολόγους καὶ κληρικούς, οἱ ὅποιοι λένε ἐπαινετικά, ὅτι βρέθηκε τρόπος νὰ συλλάβουν οἱ “καθαρές” γυναῖκες ἀπαθῶς. Χειρότερα ἀκόμα, καθόμαστε καὶ ἀκοῦμε μερικοὺς τσαρλατάνους νὰ μᾶς διηγοῦνται τὰ κατορθώματά τους στὸν τομέα τῶν κλωνοποιήσεων καὶ δὲν τοὺς λέμε, ὅτι μάταια σκορποῦν τὸν χρόνο καὶ τὸ χρῆμα τους γιὰ τὸν ἀπλὸ ἀλλὰ σημαντικό λόγο ὅτι δὲν εἶναι θεοί, οὔτε ἀγιώτεροι τῆς Παναγίας μας, ἀλλὰ ἀγροικότεροι τῶν ποιμένων τῆς Βηθλεέμ.

Εὐχομαι, τὰ φετινὰ Χριστούγεννα νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἀκούσουμε Μωσέα, τοὺς προφήτας καὶ τοὺς μελωδοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ πιστεύουμε καὶ νὰ δοξάζουμε σωστὰ τὸν Θεό, διότι αὐτὸ σημαίνει Ὁρθοδοξία.

π. Γεώργιος Χάας

Μιὰ ἐκ βαθέων προσευχῆ

ΕΧΩ ΤΟΣΑ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ...

Η παρουσία Σου Χριστέ μου εἶναι συνεχῆς μέσα μου, δίπλα μου, γύρω μου. Μὲ κάνει νὰ νιώθω ἀσφάλεια, μὲ ἐλέγχει, καὶ ἀρκετὲς φορές μὲ πονάει γιατί εἶμαι βέβαιος ὅτι πρῶτος Ἐσὺ πονᾶς ὅταν αὐτὰ πού κάνω στεροῦνται λογικῆς, ἀξιοπρέπειας, ἀκόμα καὶ ἀνθρωπιᾶς. Τὶ περίεργο νὰ εἶσαι τόσο κοντὰ καὶ νὰ μὴν μπορῶ νὰ Σοῦ μιλήσω! Προσπαθῶ νὰ βρῶ χρόνο, ἀλλὰ δὲν μπορῶ. Στὸ σπίτι ἀναπαύομαι, στὴν δουλειὰ ἐργάζομαι, στὴν Ἐκκλησία περιεργάζομαι ἕνα σωρὸ πράγματα. Πρέπει ὅμως, νὰ Σοῦ μιλήσω κάποια στιγμή· νὰ Σοῦ πῶ εἰλικρινὰ τὶ φταίει καὶ συμπεριφέρομαι ἀλλοπρόσαλλα, γιατί τὸ ξέρω. Λίγες εἶναι οἱ στιγμὲς πού Σοῦ μιλάω ἀπ’ τὴν καρδιά μου. Καὶ ἐνῶ θέλω νὰ Σοῦ τὰ ἀναφέρω ὅλα δὲν τὸ ἀντέχω· τρέχω ν’ ἀσχοληθῶ μὲ κάτι ἄλλο ἐπειδὴ δῆθεν ἐπείγει.

Ἄναρωπιέμαι, γιατί ἡ συζήτηση μὲ φίλους μπορεῖ νὰ διαρκεῖ ὧρες καὶ τότε κρίνω ὅτι ὅλα μποροῦν νὰ περιμένουν; Ὁ ἐκάστοτε συνομιλητής μου ὅμως δὲν μὲ καλύπτει, δὲν μὲ ἐκφράζει ἀπόλυτα ὅπως Ἐσύ. Νιώθω ὅτι ἀντιμετωπίζω σοβαρὸ πρόβλημα. Οἱ ἀντοχές μου εἶναι μηδαμινές. Θέλω νὰ λυθεῖ ἀμέσως. Πόσο ἀνόητος εἶμαι! Ἔχω ἀπαιτήσεις στὴν κατάντια πού βρίσκομαι! Ἡ Πανσοφία Σου ὅμως, μοῦ ἔχει κάνει ἕνα ἀνεκτίμητο δῶρο, τὴν ἐλπίδα. Τὴν ἐλπίδα ὅτι κάποια μέρα θὰ βρῶ χρόνο νὰ Σοῦ μιλήσω, θὰ πάψω νὰ αἰσθάνομαι ἄβολα ὅταν συζητῶ μαζί Σου. Ἐπιτέλους, θὰ Σου πῶ ὅλα αὐτὰ πού δὲν μπόρεσα νὰ Σοῦ πῶ τόσο καιρό!

Σ. Ζ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ο SANTA CLAUS (ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ) ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Αύτη τη χρονιά, τὰ μαγαζιά στολίστηκαν για τὰ Χριστούγεννα νωρίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ἡ περίοδος πὺ ἀποφέρει τὰ περισσότερα ἔσοδα τοῦ χρόνου καὶ ἡ φετινὴ οἰκονομικὴ κρίση ταλαιπωρεῖ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους, εἶναι λογικὸ νὰ θέλουν οἱ καταστηματαρχες νὰ δελεάσουν τοὺς καταναλωτὲς μὲ κάθε τρόπο.

Ἔτσι, μιὰ μέρα πὺ ὁ ἥλιος ἔλαμπε σ' ἓναν σχεδὸν ἀνοιξιάτικο οὐρανὸ κι οἱ ἀνθρώποι ἔτρεχαν στὶς δουλειές τους ἰδιαίτερα ἐκνευρισμένοι καὶ κακόκεφοι ἀπ' τὴ ζέστη, στάθηκα κι ἐγὼ μπροστὰ σὲ μιὰ βιτρίνα μ' ἓνα τεράστιο Ἄη Βασίλη, τυλιγμένο στὶς γοῦνες του πὺ ἴδρωνες καὶ μόνο νὰ τὶς βλέπεις, μὲ τὸ ἔλκηθρο καὶ τὰ ἐλάφια του νὰ πατᾶνε πάνω σ' ἓνα παχὺ στρῶμα ἀπὸ ἀνατριχιαστικὰ ψεύτικο χιόνι. Ἡ ἀντίθεση τῆς πραγματικότητος τοῦ δρόμου, τῶν κουρασμένων καὶ εὐερέθιστων περαστικῶν, τῶν ὁδηγῶν μὲ τὸ χέρι πάνω ἀπ' τὴν κόρνα, ἔτοιμων νὰ τὴν πατήσουν μὲ τὸ παραμικρὸ, τῆς ζάλης κι ὅλης γενικὰ τῆς φασαρίας, μ' αὐτὴ τὴν ἀκαλαίσθητη ψευδαίσθηση, πὺ ὑποτίθεται θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς δελεάσει, μὲ ἔκαναν νὰ γυρίσω σπίτι καὶ νὰ προβληματιστῶ πολὺ πάνω στὴν τραγελαφικὴ ἐμποροπανήγυρη στὴν ὁποία ἔχουμε μετατρέψει τὴν πιὸ ὀμορφὴ γιορτὴ τοῦ χρόνου.

Τὸ πρῶτο παράδειγμα τοῦ ἑορταστικοῦ «κίτς» εἶναι ἡ γνωστὴ μας χοντρή, γελαστή, κόκκινη φιγούρα, μὲ τὶς ἄσπρες γοῦνες καὶ τὴν ἐπίσης ἄσπρη μακριὰ γενειάδα, πὺ ὑποτίθεται πὺς κατεβαίνει ἀπ' τὶς καμινάδες καὶ ἀφήνει δῶρα κάτω ἀπ' τὸ χριστουγεννιάτικο δέντρο για τὰ καλὰ παιδιά. Για τὰ κακὰ παιδιά ἔφερνε μαζί του –ὅπως δείχνουν κάποιες παλιότερες ἀπεικονίσεις του– ἓνα μαῦρο ξωτικὸ για νὰ τὰ μαστιγώσει!...

Παρ' ὅλο πὺ αὐτὴ ἡ φιγούρα, μὲ τὸ ὄνομα Santa Claus εἶναι ἐπινόηση τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς τοῦ 19^{ου} αἰῶνα, οἱ ἱστορικὲς ρίζες τοῦ μύθου, ὁδηγοῦν πίσω στὸν... Ἄγιο Νικόλαο. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὄνομα Santa Claus (ὀνομάζεται ἐπίσης καὶ Saint Nicholas ἢ Saint Nick) εἶναι παραφθορὰ τοῦ Γερμανικοῦ Sankt Nikolaus καὶ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Sanct Herr Nicholaas ἢ Sinter Klaas.

Στὴν συνείδηση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν τοῦ Βορρᾶ, ὁ Ἄγιος τῆς Ἀνατολῆς, τόσο ξακουστὸς για τὴ γενναιοδωρία του καὶ τὴ συμπα-

ράστασή του στους φτωχούς ανθρώπους, μπερδεύτηκε με τους είδωλολατρικούς μύθους, τὸ Ρωμαϊκὸ Befana καὶ τοὺς Γερμανικοὺς Berchta καὶ Knecht Ruprecht.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀνακάτεμα βγῆκε τὸ ἀστεῖο γεροντάκι –πὺ δὲν ἔχει καμμιά σχέση με τὸν μεγάλο Ἅγιο τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα μεταχειρίζονται– χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τῆς ἐποχῆς μας πὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφασίσει ἂν εἶναι χριστιανικὴ ἢ εἰδωλολατρικὴ, πὺ ἀφήνει νὰ παρασυρθεῖ λίγο ἀπ' τὸ συναίσθημα, λίγο ἀπ' τὰ ὄνειρα, ἀλλὰ πὺ μεταχειρίζεται τὰ πάντα γιὰ τὸ κέρδος.

Νὰ ἔβλεπε, ἄραγε, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, μέσα στὴ μεγάλη του σοφία, ὅτι θὰ ἐρχόταν ἐποχὴ πὺ οἱ ἄνθρωποι θὰ μετέτρεπαν τὰ «σπλάχνα ἐλέους» του σὲ ἐμπορικὴ «ἀτραξιόν»; Ὅτι, ἀντὶ νὰ βοηθοῦμε κρυφὰ –ὅπως ἔκανε ἐκεῖνος– ἄνθρωπους πὺ ὑποφέρουν με ἀξιοπρέπεια, χωρὶς νὰ ξέρει κανεὶς πόσες δυσκολίες καὶ στερήσεις περνοῦν, γεμίζουμε με δῶρα ἄνθρωπους πὺ τὰ ἔχουν ὅλα καὶ δὲν συγκινοῦνται πιά ἀπὸ τίποτε;

Τὸ παράξενο εἶναι ὅτι κανεὶς μας δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, ἀλλὰ καὶ κανεὶς δὲν κάνει κάτι γιὰ νὰ μπεῖ κάπου μιὰ τελεία. Ὅλοι γκρινιάζουμε με τοὺς ἀτέλειωτους καταλόγους συγγενῶν καὶ φίλων πὺ θὰ πρέπει νὰ τοὺς βροῦμε δῶρα γιὰ τὶς γιορτές. Πολλὲς φορὲς ἀγοράζουμε πράγματα γιὰ ἄνθρωπους πὺ δὲν ξέρουμε τὶ γούστο ἔχουν, πὺ μπορεῖ νὰ πετάξουν καὶ στὰ σκουπίδια αὐτὰ πὺ τοὺς πήραμε, ὅμως ἐμεῖς εἴμαστε «ὑποχρεωμένοι» νὰ τοὺς θυμηθοῦμε στὶς γιορτές. Νὰ τοὺς «θυμηθοῦμε» πῶς; Σὰν ἀγγαρεία; Σὰν ἕναν ἀκόμη μπελά μέσα στὶς τόσες γιορταστικὲς φροντίδες; Σὰν ἕνα ὄνομα σ' ἕνα κατάλογο πὺ πρέπει νὰ τὸ σβήσουμε; Ἀπρόσωπα, ἀδιάφορα, καθηκοντολογικά; Ξεκινᾶμε νὰ ἀγοράζουμε πράγματα ἔτσι γιὰ νὰ τελειώνουμε κι ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά, «νὰ βγάλουμε κι αὐτὴ τὴν ὑποχρέωση», χωρὶς νὰ θέλουμε νὰ δώσουμε χαρὰ καὶ νὰ πάρουμε χαρὰ.

Καὶ δὲν εἶναι μόνο στους ἄνθρωπους πὺ μᾶς εἶναι ἀδιάφοροι πὺ τὸ κάνουμε αὐτό. Ἡ ἔνταση κι ἡ κούραση πὺ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δημιουργοῦμε στους ἑαυτοὺς μας εἶναι τόση, ὥστε ἀκόμη καὶ τοὺς ἄνθρωπους πὺ θέλουμε νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε, δὲν ἔχουμε καὶ πολὺ καιρὸ νὰ τοὺς σκεφτοῦμε.

Θὰ μοῦ μείνει ἀξέχαστη μιὰ κουβέντα πὺ ἄκουσα πέρυσι τὰ Χριστούγεννα, ἀπὸ ἕνα πρόσωπο πολὺ κοντινὸ κι ἀγαπημένο μου, τὸ ὁποῖο ἔχει μεγάλη ἀγάπη στὶς χιονόμπαλλες. «Τὸ εἶπα με ὅλους τοὺς τρόπους ὅτι μοῦ ἀρέσουν πολὺ οἱ χιονόμπαλλες», εἶπε, «ἀλλὰ κανεὶς δὲν μοῦ ἔκανε δῶρο χιονόμπαλα, κι ἔτσι ἀγόρασα μιὰ ἐγὼ στὸν ἑαυτό μου»!

Ὅλοι οἱ συγγενεῖς κι οἱ φίλοι ξέραμε τὴν ἀγάπη αὐτὴ, μᾶς τὸ εἶχε πεῖ με κάθε τρόπο, κι ὅμως κανεὶς δὲν τῆς ἔκανε τὸ δῶρο πὺ σίγουρα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή θα παρουσιάσουν τὰ παιδιά τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας μας τὴν Κυριακὴ **11 Δεκεμβρίου 2005** καὶ ὥρα **7-8³⁰** μ.μ. στὴν αἴθουσα «Δελφοί» τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ρουμελιωτῶν (Σίνα καὶ Ἀραχώβης).

Εἶναι ἡ δεύτερη χρονιά ποὺ ἡ ἐορτὴ μας πραγματοποιεῖται σὲ ἐπίσημο χῶρο καὶ ἐλπίζουμε (ἢ προσδοκοῦμε) ὅλοι οἱ ἐνορίτες μας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν πρόσκλησή μας καὶ μὲ τὴν παρουσία καὶ τὸ χειροκρότημά τους νὰ ἐπιβραβεύσουν τὴν προσπάθεια καὶ τὸν κόπο τῶν παιδιῶν μας.

Τὸ ἐορταστικὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει:

1. Χριστουγεννιάτικους Ὕμνους, τραγούδια καὶ παραδοσιακὰ κάλαντα ποὺ θὰ ἀποδώσει χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Διακόνου Κωνσταντίνου Ξανθοπούλου.

2. Κλασσικὴ μουσικὴ ἀπὸ ὁμάδα παιδιῶν.

3. Θεατρικὴ διασκευὴ τοῦ ἔργου τοῦ Oscar Wilde «Τὸ Φάντασμα τοῦ Κάντερβιλ». Τὴν διακευὴ τὴν ἔχει κάνει ἡ κ. Μαρίνα Διαμαντῆ καὶ τὰ σκηνικὰ εἶναι τῆς κ. Λίας Καρζῆ.

Σὰς περιμένουμε νὰ ἔρθετε μαζί μὲ τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους σας.

Ὁ ὑπεύθυνος Νεότητος

π. Πασχάλης Γρίβας

θὰ τὴν εὐχαριστοῦσε. Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἐγώ, ποὺ δὲν θεώρησα ὅτι μιὰ ἀπλὴ χιονόμπαλλα εἶναι δῶρο ἀξιόλογο γιὰ κάποιον τόσο ἀγαπητὸ ἄνθρωπο! Καὶ δὲν μοῦ πέρασε καθόλου ἀπ' τὸ νοῦ ὅτι, ἂν δὲν εἶναι νὰ δώσεις χαρὰ μ' ἓνα δῶρο, τότε ποιὸς ὁ λόγος νὰ τὸ κάνεις;

Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά, λοιπόν, νὰ γυρίσουμε πίσω καὶ νὰ ψάξουμε νὰ βροῦμε τὴν οὐσία πίσω ἀπ' τοὺς ἀνούσιους κόπους μὲ τοὺς ὁποίους ἐμεῖς ἐπιβαρύνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας. Νὰ ψάξουμε νὰ βροῦμε τὸν Ἅγιο «διδάσκαλο ἐγκρατείας» ποὺ ἀπέκτησε «τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ» καὶ «τῆ πτωχεῖα τὰ πλούσια» πίσω ἀπ' τὸ χοντρούλη κοκκινοντυμένο ποὺ δὲ χωράει νὰ κατέβει μέσα ἀπ' τὶς καμινάδες. Γιατὶ τὰ Χριστούγεννα δὲν εἶναι τὸ πανηγύρι ποὺ τὰ καταντήσαμε ἐμεῖς μὲ τὶς ἀνοησίες μας. Τὰ Χριστούγεννα εἶναι σιωπὴ καὶ χαρὰ καὶ ἡρεμία. Τὰ Χριστούγεννα εἶναι νὰ κοιτάζουμε τὸν ἄλλον βαθειὰ στὰ μάτια, κι ὄχι νὰ σβήνουμε μ' ἀνακούφιση τὸ ὄνομά του ἀπὸ ἓνα κατάλογο, σβήνοντας ἔτσι καὶ τὴν παρουσία του ἀπὸ τὴ ζωὴ μας γι' ἄλλον ἓνα χρόνο...

N.B.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Κυκλοφορήθηκαν τὰ ἡμερολόγια τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου τοῦ Ναοῦ μας γιὰ τὸ 2006, σὲ δύο τύπους: Ἐπιτραπέζια & ἐπιτοίχια.

Ἀγοράζοντας τὰ ἡμερολόγια αὐτά, ἐνισχύετε τὸ Ἐνοριακὸ ἔργο τῆς Νεότητος δεδομένου ὅτι ἔχουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε καὶ λειτουργικὰ ἔξοδα ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ πρέπει νὰ προσφέρουμε στὰ παιδιά μας καὶ ὑλικά μέσα. Οἱ κοσμικοὶ προσφέρουν ἀφειδῶς ὑλικά μέσα γιὰ νὰ βλάψουν τὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν, ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ τοὺς προσφέρει γιὰ νὰ τὰ ὠφελήσῃ;

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

* Τὸ Σαρανταλείτουργο τῶν Χριστουγέννων συνεχίζεται κανονικά. Στὶς καθημερινὲς Θ. Λειτουργίες προηγεῖται Ὁρθρος πὺ ἀρχίζει στὶς 7³⁰.

* Τὶς Κυριακὲς 4 καὶ 18 Δεκεμβρίου θὰ τελεσθῆ σὺ παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Θ. Λειτουργία σὴν Ρουμανικὴ γλῶσσα.

* Τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων θὰ τελεσθοῦν δύο Θ. Λειτουργίες μὲ Ὁρθρο.

Ἡ Α΄ Θ. Λειτουργία θὰ τελεσθῆ σὺ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς θὰ ἀρχίσῃ στὶς 5 τὸ πρωῒ.

Ἡ Β΄ Θ. Λειτουργία θὰ τελεσθῆ σὺ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς θὰ ἀρχίσῃ στὶς 8 τὸ πρωῒ.

* Τὴν Κυριακὴ μετὰ τὰ Χριστούγεννα, 1η Ἰανουαρίου θὰ τελεσθῆ ΜΙΑ Θ. Λειτουργία.

* Στὶς 5 Ἰανουαρίου 2006, παραμονὴ τῶν Θεοφανείων, ὁ Ὁρθρος θὰ ἀρχίσῃ στὶς 6⁰⁰ τὸ πρωῒ καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἀναγνωσθοῦν οἱ μεγάλες Ὠρες καὶ

θὰ τελεσθοῦν ἡ Θ. Λειτουργία καὶ ὁ Μ. Ἀγιασμός, μὲ τὸν ὁποῖο ἀγιάζονται τὰ σπίτια τῶν Χριστιανῶν. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ γίνεται αὐστηρὴ νηστεία σὺ τραπέζι μὲ φαγητὸ χωρὶς λάδι.

Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγιάσουν οἱ ἱερεῖς τὸ σπίτι σας, πρέπει νὰ μᾶς τὸ δηλώσετε ἐγκαίρως διότι οἱ ἱερεῖς δὲν θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ σπίτια ἀπρόσκλητοι.

Ο ΓΑΜΟΣ, ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

τοῦ πρωτ. Βασιλείου Ε. Βολουδάκη.

Τὸ βιβλίο αὐτό, μέσα ἀπὸ μίᾳ ἀσυνήθιστη συζήτηση, ἐπιχειρεῖ νὰ ἀποκρυπτογραφήσῃ τὶς συσκιασμένες διατυπώσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιὰ νὰ βρῆ τὴ λύση πὺ θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνη σὰ δύο φύλα.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Τὸ βράδυ τῆς Πρωτοχρονιάς ἀπὸ τὶς 9⁰⁰ ἕως τὶς 1¹⁵ τὸ πρωῖ θὰ τελεσθῇ Ἄγρυπνία στὸ Παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου. Τὴν Ἄγρυπνία αὐτὴ καθιερώσαμε στὸ Ναό μας ἀπὸ τὸ 1980. Τότε, στὴν πρώτη Ἄγρυπνία εἴμαστε 10 ἄνθρωποι. Σήμερα δὲν μᾶς χωράει τὸ Παρεκκλήσιο, παρ' ὅτι ἔχει χωρητικότητα 350 ἀτόμων! Τόσο πολὺ ἀγάπησαν οἱ ἐνοριῖτες μας τὴν Ἄγρυπνία αὐτὴ γιατί τοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ τὸν οὐσιαστικώτερο τρόπο τὸν καινούργιο χρόνο. Μέσα στὴ Θ. Λειτουργία!

Στὴν Ἄγρυπνία τῆς Πρωτοχρονιάς εὐλογοῦμε καὶ τὶς προσφερόμενες Βασιλόπιτες, οἱ ὁποῖες περιέχουν ἐπίχρσο εἰκόνημα. Πέρυσι εὐλόγησαμε εἴκοσι ἕξι βασιλόπιτες!

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Ομιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται στὴν ἐνορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωῖ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἀπὸ τὶς 11³⁰ ἕως τὶς 1³⁰ τὸ μεσημέρι, στὴν Πνευματικὴ μας Ἑστία (ὁδὸς Μαυρομικάλῃ 96), μὲ θέμα «*Ἄπλῶς θρησκευόμενοι ἢ ψυχικὰ ἰσορροπημένοι;*».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μὲ τοὺς ἀκροατές.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεὰν ἓνα μικρὸ πρόγευμα πρὸς ἀναψυχὴν τῶν προσερχομένων εὐθὺς μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία.

* Κάθε **ΤΡΙΤΗ** (Μαυρομικάλῃ 96): 6⁰⁰ - 7⁰⁰ μ.μ. **ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ**, μὲ θέμα «*Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σοφία τοῦ κόσμου μὲ τὴ χει-*

ραγώγησι τοῦ βιβλίου τῆς Σοφίας Σειράς». Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ θέματος γίνεται παράλληλα μὲ συζήτηση.

Ἡ **ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ & ΓΟΝΕΩΝ** λειτουργεῖ κάθε **ΤΡΙΤΗ 7⁰⁰ - 8⁰⁰ μ.μ.**

Ἐπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Παράκληση οἱ ὁμιλίες ἔχουν γενικὸ θέμα: «*Ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ ἡ ἁγία ζωὴ*».

Ἐπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μίαρης.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλέφωνο: 2103612449 - Fax: 2103627037

www.AgiosNikolaosAsklipiou.gr

Ἐπεύθυνος Συντάξεως:

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

ΔΑΠΑΝΗ : ΕΚΔΟΣΕΙΣ «**ΥΠΑΚΟΗ**»

**ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ**